

Zadeva C-78/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

14. februar 2020

Predložitveno sodišče:

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška republika)

Datum izdaje sklepa o predlogu za sprejetje predhodne odločbe:

26. november 2019

Stranki nacionalnega postopka:

M.B.

in

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky

Najvyšší súd

Slovenskej republiky

[...]

SKLEP

Najvyšší súd Slovenskej republiky (vrhovno sodišče Slovaške republiky) [...] (ni prevedeno) je v kazenski zadevi zoper osebo **M.B.** – na katero se nanaša predlog – za kaznivo dejanje umora iz člena 75 avstrijskega kazenskega zakonika na zaprtem zasedanju 26. novembra 2019 v Bratislavi

s k l e n i l o:

na podlagi člena 318(1) Trestný poriadok (zakon o kazenskem postopku) v povezavi s členom 244(4) zakona o kazenskem postopku **prekiniti postopek** v zvezi z evropskim nalogom za prijete, ki ga je 15. novembra 2017 izdalo tožilstvo v Gradcu, Republika Avstrija, številka spisa [...] (ni prevedeno) zoper državljan Slovaške republike M.B. in pri **Sodišču Evropske unije** vložiti **predlog za sprejetje predhodne odločbe glede razlage členov 1(1), 6(1), 8(1) ter 15(2) in (3) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ** z dne 13. junija 2002 o evropskem

nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 [UL 2009, L 81, str. 24 (v nadaljevanju: Okvirni sklep)].

O b r a z l o ž i t e v:

(1) Krajský súd vTrnave (regionalno sodišče v Trnavi, Slovaška republika) je z odločbo z dne 17. januarja 2019 [...] (ni prevedeno) v zvezi z odločbo o popravku z dne 21. februarja 2019, izdano pod isto številko zadeve, v skladu s členom 22(1) zakon č. 154/2010 Z. z. o evropskom zatýkacom rozkaze (zakon št. 154/2010 o evropskem nalogu za prijetje) s spremembami (v nadaljevanju: zakon o ENP) odločilo o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, ki ga je tožilstvo v Gradcu, Republika Avstrija, z dne 15. novembra 2017, [...] (ni prevedeno), izdalo zoper osebo M.B. zaradi pregona zaradi kaznivega dejanja umora iz člena 75 avstrijskega kazenskega zakonika v obliki neposrednega storilstva v skladu s členom 12, prvi primer, avstrijskega kazenskega zakonika, ki naj bi ga storila v teh dejanskih okoliščinah:

1) Osebi M.B. in M.D. sta 14. julija 2001 v občini S. zavestno in s skupnim dejanjem kot neposredna storilca naklepno ubili osebo z imenom G.V., tako da sta jo enkrat z nožem zabodli v hrbtenjačo in zadali eno strelno rano s pištolo v glavo.

2) V nedoločenem času pred 14. julijem 2001 je oseba L.B. naročila osebama M.B. in M.D., naj storita dejanje, opisano v točki 1, pri čemer ju je prosila, naj ubijeta osebo G.V..

3) V nedoločenem času pred 14. julijem 2001 je oseba I.P. prispevala k dejanju, opisanemu v točki 1, s tem da je osebama M.B. in M.D. izročila v uporabo pištolo in avtomobil ter pripravila konkreten načrt za izvršitev dejanja.

(2) Takoj po izdaji te odločbe je oseba M.B. kot zahtevana oseba prek izbranega odvetnika zoper navedeno odločbo vložila pritožbo. Pritožnik v svoji dodatni utemeljitvi med drugim trdi, da organi pregona v Republiki Avstriji še vedno zoper njega vodijo kazenski postopek, v katerem pa dejanje ne vključuje premoženjskega motiva, kar ustreza pravni klasifikaciji kaznivega dejanja umora iz člena 219(1) kazenskega zakonika, veljavnega do 31. decembra 2005, ki pa bi po zakonodaji Slovaške že zastaralo. V obrazložitvi pritožbe navaja tudi, da v obravnavanem primeru obstaja razlog za obvezno zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje v skladu s členom 23(1)(d) zakona o ENP, in sicer zato, ker je kazenski pregon, v okviru katerega se zahteva izvršitev evropskega naloga za prijetje, zastaral. Pritožnik se s stališčem regionalnega sodišča ne strinja v delu, v katerem prvostopenjsko sodišče tega očitka ni sprejelo, ker je menilo, da dejanja ni mogoče pravno opredeliti kot kaznivo dejanje umora iz člena 219(1) kazenskega zakonika, veljavnega do 31. decembra 2005 (ki ima 10-letni zastaralni rok), ampak kot kaznivo dejanje umora iz člena 219(2)(h) kazenskega zakonika, veljavnega do 31. decembra 2005 (ki ima zastaralni rok 20 let), pri čemer je

izhajalo iz dopisa tožilstva v Gradcu z dne 10. januarja 2018, iz katerega je razvidno, da je bil motiv dejanja pridobitev police življenjskega zavarovanja, in je zato odločilo, da obstaja premoženjski motiv, ki upravičuje tako imenovane kvalificirane značilnosti dejanja z daljšim zastaralnim rokom. V zvezi s tem med drugim trdi, da je dejanje (s razširitvijo na premoženjski motiv) natančneje opredelil tožilec s tožilstva v Gradcu, vendar tega dejanja sodnik deželnega kazenskega sodišča v Gradcu ni odobril. Po mnenju pritožnika je nesprejemljivo, da bi tožilec spreminjal klasifikacijo dejanja, ne da bi to dejanje „odobril“ tudi sodnik. Domneva, da če mora v skladu z nacionalno zakonodajo evropski nalog za prijetje, ki ga je izdal tožilec, odobriti tudi avstrijsko sodišče, to po mnenju pritožnika velja tudi za dopolnitev dejanske okoliščine, ki odločilno vpliva na izvršitev evropskega naloga za prijetje.

(3) Na podlagi pritožbe, ki jo je zahtevana oseba pravočasno vložila, je Najvyšší súd Slovenskej republiky (vrhovno sodišče Slovaške republike, v nadaljevanju: vrhovno sodišče) po preučitvi pravilnosti navedb iz izpodbijanega sklepa, ki jih je pritožnik izpodbijal, in predhodnega postopka, prišlo do naslednjih ugotovitev.

(4) Tožilstvo v Gradcu, Republika Avstrija, je 15. novembra 2017 izdalo evropski [...] (ni prevedeno) nalog za prijetje zoper državljana Slovaške republike M.B. zaradi kazenskega pregona v zvezi s sumom kaznivega dejanja umora iz člena 75 avstrijskega kazenskega zakonika, ki naj bi ga storil v obliki neposrednega storilstva v skladu s členom 12, prvi primer, avstrijskega kazenskega zakonika tako, da sta M.B. in M.D. z zavestnim in naklepnim skupnim dejanjem kot neposredna storilca 14. julija 2001 v občini S. naklepno ubila osebo z imenom G.V., tako, da sta ga enkrat z nožem zabolila v hrbtnjačo in zadala eno strelno rano s pištolo v glavo. Ta evropski nalog za prijetje je bil sprejet (odobren) iz razlogov, ki so v njem navedeni, s sklepom deželnega kazenskega sodišča v Gradcu z dne 20. novembra 2017.

(5) Nato je graško tožilstvo na podlagi zahteve regionalnega tožilstva Trnava z dne 4. januarja 2018 v dopisu z dne 10. januarja 2018 med drugim izjavilo, da je motiv za izvršitev dejanja razviden iz donosne zavarovalne police, ki jo je žrtev umora sklenila za osebo L.B., hčerko svoje nekdanje življenjske partnerke L.B. Po navedbah tožilstva v Gradcu je preiskava pokazala, da je oseba L.B. naročila umor, za izvedbo katerega je najela osebo M.B., nekdanjega prijatelja svoje sestre, in osebo M.D., ki sta skupaj storila umor in naj bi zanj dobila delež iz police življenjskega zavarovanja.

(6) V skladu s členom 3(d), (e), (g) in (k) zakona o ENP za namene tega zakona pomeni: [(d)] evropski nalog za prijetje – sodno odločbo, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, [(e)] država izdajateljica – državo članico, katere pravosodni organ je izdal evropski nalog za prijetje, [(g)] Izvršitveni pravosodni organ – pravosodni organ izvršitvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za izvršitev evropskega naloga za prijetje. [(k)] drugi dokumenti – dokumente, ki jih

je izdal ali zahteval pravosodni organ države izdajateljice ali pravosodni organ, ki izvrši nalog v zadevi, ki se nanaša na evropski nalog za prijetje, poleg evropskega naloga za prijetje, zahteve za dodatno soglasje in zahteve za naslednjo izdajo; za druge dokumente se ne štejejo dodatne informacije, ki jih je pravosodni organ države izdajateljice ali izvršitveni pravosodni organ poslal ali zahteval za dopolnitev obveznih elementov evropskega naloga za prijetje.

Člen 19(5) zakona o ENP določa, da če informacije, ki jih v evropskem nalogu za prijetje zagotovi pravosodni organ države izdajateljice, ne zadostujejo za odločitev o njegovi izvršitvi, zlasti kadar evropski nalog za prijetje ne vsebuje vseh obveznih elementov in podatkov, potrebnih za izdajo odločbe ali kadar je očitno, da ga je izdal organ, ki ni bil pristojen za njegovo izdajo, ali če je pravna ocena dejanja kot prepovedanega dejanja, ki zahteva izdajo naloga za prijetje ali ne zahteva ugotavljanja dvojne kaznivosti, očitno napačna, tožilec nemudoma zahteva od pravosodnega organa države izdajateljice dodatne informacije. Prav tako lahko določi primeren rok za njihovo posredovanje ob upoštevanju rokov za izdajo sklepa o izvršitvi evropskega naloga za prijetje v skladu s členom 24.

Člen 22(4) zakona o ENP določa, da če se med postopkom ugotovi, da obstaja podlaga za zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje v skladu s členom 23(1), sodišče odloči, da evropskega naloga za prijetje ne izvrši. Če se med postopkom ugotovi, da obstaja podlaga za zavrnitev iz člena 23(2), sodišče lahko odloči, da evropskega naloga za prijetje ne izvrši.

V skladu s členom 23(1)(e) zakona o ENP se izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrne, če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da je v skladu s slovaškim pravnim redom kazenski postopek ali izvršitev zaporne kazni za zahtevano osebo zastaral, za pregon pa so v skladu s pravnim redom Slovaške republike pristojni slovaški organi.

V skladu s členom 16(1) Trestný zákon (kazenski zakonik) [zákon č. 140/1961 (zakon št. 140/1961), v različici, ki se je uporabljala do 1. avgusta 2001 (v nadaljevanju: kazenski zakonik)], se kaznivost oceni presoja na zakon, ki velja v času storitve dejanja; glede na poznejši zakon se presoja le, če je za storilca ugodnejši.

V skladu s členom 18 kazenskega zakonika se po slovaškem zakonu presoja tudi kaznivost storjenega kaznivega dejanja, ki ga je v tujini storil državljan Slovaške republike ali oseba brez državljanstva s stalnim prebivališčem na ozemlju Slovaške republike ali tujec s stalnim prebivališčem na ozemlju Slovaške republike.

V skladu s členom 67(1)(a) in (b) kazenskega zakonika kaznivost kaznivega dejanja preneha po poteku zastaralnega roka, ki znaša [(a)] 20 let za kaznivo dejanje, za katero ta zakon v posebnem del dopušča razsodbo o izredni kazni, [(b)] deset let, če je zgornja meja zaporne kazni znaša najmanj 10 let.

Člen 219(1) kazenskega zakonika določa, da se tisti, ki naklepno ubije drugo osebo, kaznuje z zaporom od 10 do 15 let.

V skladu s členom 219(2)(h) kazenskega zakonika se storilec kaznuje z zaporom od 12 do 15 let ali s posebno kaznijo, če stori dejanje iz odstavka 1, z namenom pridobiti premoženjsko korist ali skriti ali olajšati drugo kaznivo dejanje ali zaradi drugega še posebej kaznivega motiva.

V skladu s členom 1(1) Okvirnega sklepa je evropski nalog za prijetje sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

V skladu s členom 6(1) Okvirnega sklepa nalog izda pravosodni organ odreditvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za odreditev evropskega naloga za prijetje.

V skladu s členom 8(1)(d) in (e) Okvirnega sklepa evropski nalog za prijetje vsebuje naslednje podatke, navedene v skladu z obrazcem iz priloge: [(d)] narava in pravna klasifikacija kaznivega dejanja, zlasti v zvezi s členom 2; [(e)] opis okoliščin kaznivega dejanja, vključno s časom in krajem ter obsegom storitve kaznivega dejanja s strani zahtevane osebe.

Člen 15(2) Okvirnega sklepa določa, da če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8 in lahko določi rok za njihovo posredovanje ob upoštevanju potrebe po spoštovanju roka, določenega v členu 17. V skladu s členom 15(3) lahko odreditveni pravosodni organ izvršitvenemu pravosodnemu organu kadar koli pošlje vsakršne dodatne koristne informacije.

Sodišče Evropske unije je s sodbo z dne 27. maja 2019 OG in PI (tožilstvi v Lübecku in Zwickau) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) razsodilo, da je treba izraz „odreditveni pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da ne vključuje tožilstva države članice, ki je pri odločanju o izdaji evropskega naloga za prijetje izpostavljeno tveganju, da bo neposredno ali posredno predmet posameznih navodil ali navodil izvršnega organa, kot je minister za pravosodje.

Sodišče Evropske unije je v sodbi z dne 9. oktobra 2019, NJ (C-489/19 PPU, EU:C:2019:849) razsodilo, da je treba pojem „evropski nalog za prijetje“ iz člena 1(1) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, razlagati tako, da zajema evropske naloge za prijetje, ki jih izdajo državna tožilstva države članice, čeprav obstaja tveganje, da bodo na ta tožilstva v okviru postopka izdaje teh nalogov za prijetje neposredno ali posredno naslovljene

posamezne odredbe ali navodila izvršilne veje oblasti, kot je minister za pravosodje, če mora navedene naloge, da bi jih navedena tožilstva lahko poslala, odobriti sodišče, ki neodvisno in objektivno – pri čemer ima dostop do celotnega kazenskega spisa, v katerega se vložijo morebitne posamične odredbe ali navodila izvršilne veje oblasti – opravi nadzor nad pogoji za izdajo in nad sorazmernostjo teh nalogov za prijetje ter tako sprejme neodvisno odločbo, ki je končna oblika teh nalogov.

(8) V skladu z zgoraj navedenim vrhovno sodišče ne dvomi, da evropski nalog za prijetje, ki ga je zoper pritožnika izdalo graško tožilstvo in ga pozneje odobrilo deželno kazensko sodišče v Gradcu, pomeni evropski nalog za prijetje v smislu člena 1(1) Okvirnega sklepa. Vendar pa naj bi na podlagi opisa okoliščin, v katerih naj bi bilo kaznivo dejanje storjeno in zaradi katerih je bil zoper pritožnika izdan evropski nalog za prijetje, kot so bile predstavljene v evropskem nalogu za prijetje, ki ga je odobrilo sodišče, kazenski pregon zahtevane osebe v skladu s pravnim redom Slovaške republike zastaral. Sodišče prve stopnje je v zvezi s tem prišlo do nasprotnega sklepa le na podlagi dodatnih informacij, ki jih je posredovalo graško tožilstvo, vendar brez njihove odobritve pristojnega sodišča, ki bistveno dopolnjujejo opis dejanja, tako da naj bi zahtevana oseba storila kaznivo dejanje z namenom pridobitve premoženjske koristi. Zaradi dejstva, da avstrijska tožilstva pri izdaji odločbe o izdaji evropskega naloga za prijetje ne izpolnjujejo zahteve po objektivnosti in neodvisnosti (sodba Sodišča Evropske unije z dne 9. oktobra 2019, NJ, C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, točka 40), je tudi po mnenju vrhovnega sodišča pritožnik v tem postopku upravičeno postavil vprašanje, in sicer, ali za dodatne informacije avstrijskega tožilstva ne velja, da bi jih moralo odobriti avstrijsko sodišče, če le te za namene odločanja izvršitvenega pravosodnega organa bistveno dopolnjujejo ali spreminjajo vsebino evropskega naloga za prijetje, ki ga je odobrilo sodišče.

(9) Ob upoštevanju zgornjih ugotovitev je vrhovno sodišče ugotovilo, da je za odločitev o tej zadevi potrebna razlaga prava Evropske unije, zato je prekinilo postopek in Sodišču v predhodno odločanje predloži to vprašanje:

Ali morajo zahteve, ki v skladu s členoma 1(1) in 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 veljajo za evropski nalog za prijetje kot sodno odločbo, veljati tudi za dodatne informacije, predložene v skladu s členom 15(2) tega okvirnega sklepa, če te za namene odločanja izvršitvenega pravosodnega organa bistveno dopolnjujejo ali spreminjajo vsebino prvotno izdanega evropskega naloga za prijetje?

[...] (ni prevedeno) [obvestilo v zvezi s pritožbo]

V Bratislavi, 26. novembra 2019.

[...] (ni prevedeno)

[podpisi]